WALT DISNEY'S

Donald Duck

Nr. 7 **12-18 februari 1972** 45 ct. p.w. - losse nummers 60 ct. - België 8 frs.

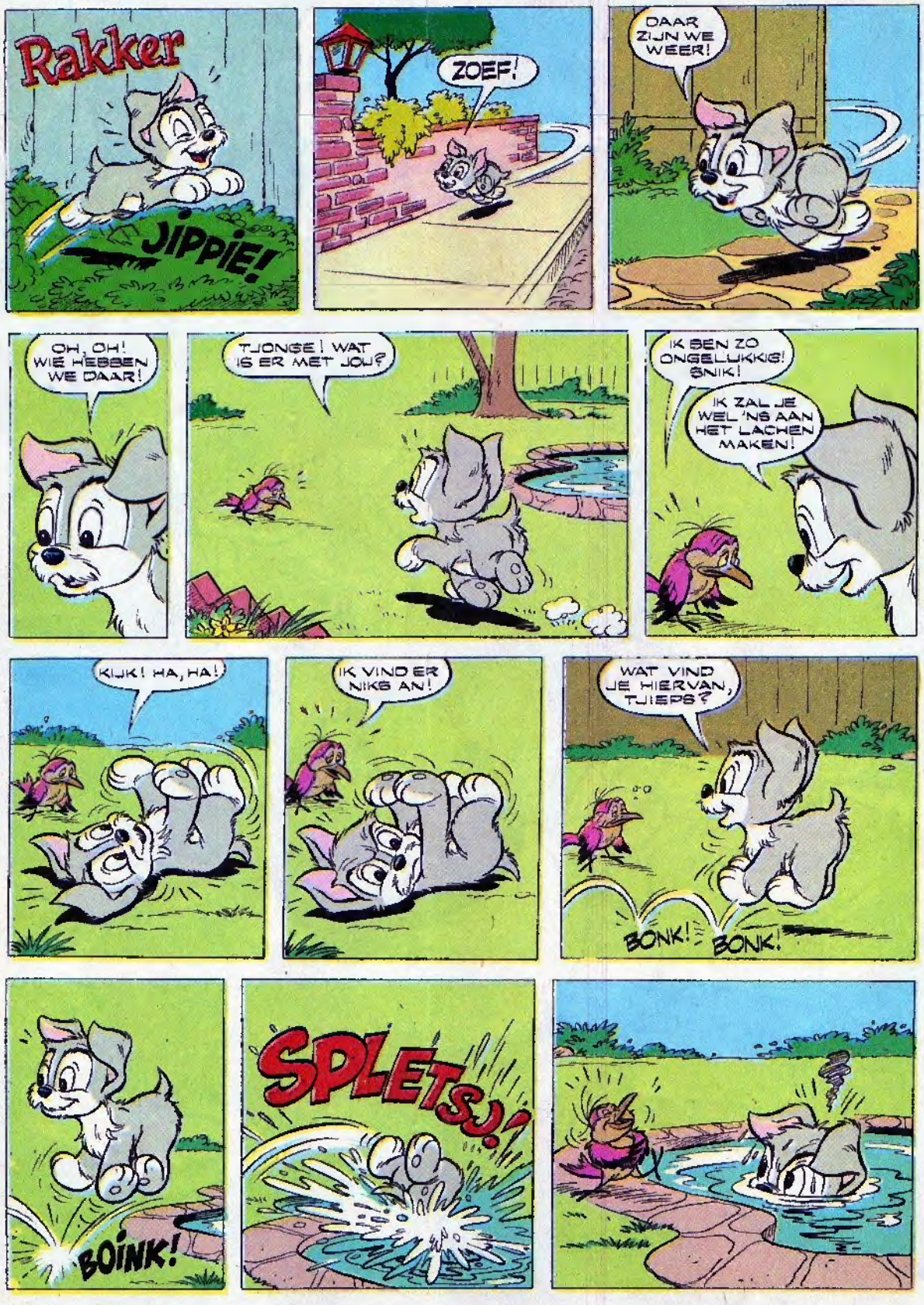
Rakker
JIPPIE!
ZOEF!
DAAR ZIJN WE WEER!
OH, OH! WIE HEBBEN WE DAAR!
TJONGE! WAT IS ER MET JOU?
IK BEN ZO ONGELUKKIG! SNIK!
IK ZAL JE WEL 'NS AAN HET LACHEN MAKEN!
KIJK! HA, HA!
IK VIND ER NIKS AN!
WAT VIND JE HIERVAN, TJIEPS?
BONK!
BONK!
BOINK!
SPLETSJ!

Oom Donalds BRIEVENBUS

POSTBUS 497
AMSTERDAM

HALLO, ALLEMAAL!
ER IS DEZE WEEK WEER HEEL WAT TE BELEVEN. WE HEBBEN EEN REUZE GRAPPIG VERHAAL MET OMA EN DE LUIE GIJS GANS, EEN TOF AVONTUUR VAN O'MALLEY EN ZIJN VRIENDEN DE STRAATKATTEN, PIPO, DE KLEINE KAPITEIN EN OOK NOG EEN GEWELDIG VERHAAL OVER EEN BEERTJE WAAR JE VAST WEL 'NS VAN HEBT GEHOORD...WINNIE DE POEH!

Weet u wat ik zo gek vind? Oom Dagobert zou toch geluk moeten hebben als het om geld gaat, maar hij heeft nooit geluk met het zoeken naar een schat.

MARIANNE VAN KRALINGEN, Katwijk.

OOM DAGOBERT HEEFT WEER GELUK MET ANDERE DINGEN. BIJVOORBEELD MET ZAKENDOEN!

Heel hartelijk bedankt voor uw brief. Ik zou het erg leuk vinden als Willie Wortel een huiswerkmachine voor me wil uitvinden, want dat scheelt me dan weer een hoop tijd.

INEKE KOERTS, Oost Souberg.

DAT ZOU JE WEL WILLEN, HÈ? MAAR HIJ DOET HET LEKKER TOCH NIET!

Wij vinden uw blad formidabelknalknotsgoed! Wij lachen ons altijd slap om oom Dagobert. We hopen dat uw blad nog lang blijft bestaan.

COCKY POEL EN MARJAN SCHOKKER, De Rijp.

VAST NOG HÉÉL LANG! AL WAS HET ALLEEN MAAR VOOR JULLIE!

Ik vind uw blad hartstikke leuk. Ik heb alle posters aan de muur gehangen. De leukste vind ik die van de Aristocats. Groetjes aan iedereen.

ANDRÉ LEMMENS, Bunde.

HOE VIND JE DE POSTER VAN DE VORIGE WEEK, ANDRÉ?

Ik zou uw blad geen week kunnen missen. Rakker vind ik het leukst van allemaal. Ik hou erg van zwemmen en verhaaltjes schrijven.

JENNY WESTERLAKEN, Giessen.

STUUR 'NS WAT OP! IK BEN GEK OP VERHAALTJES.

Ik vind de Zware Jongens knalgoed. Jammer dat oom Dagobert altijd zo slim is, anders was hij al een stuk armer geweest.

BART RUITER, Wijdenes.

OOM DAGOBERT VIND DE ZWARE JONGENS HELEMAAL NIET KNALGOED, BART!

TOT DE VOLGENDE WEEK!

Oom Donald

een fijne baan voor GIJS!

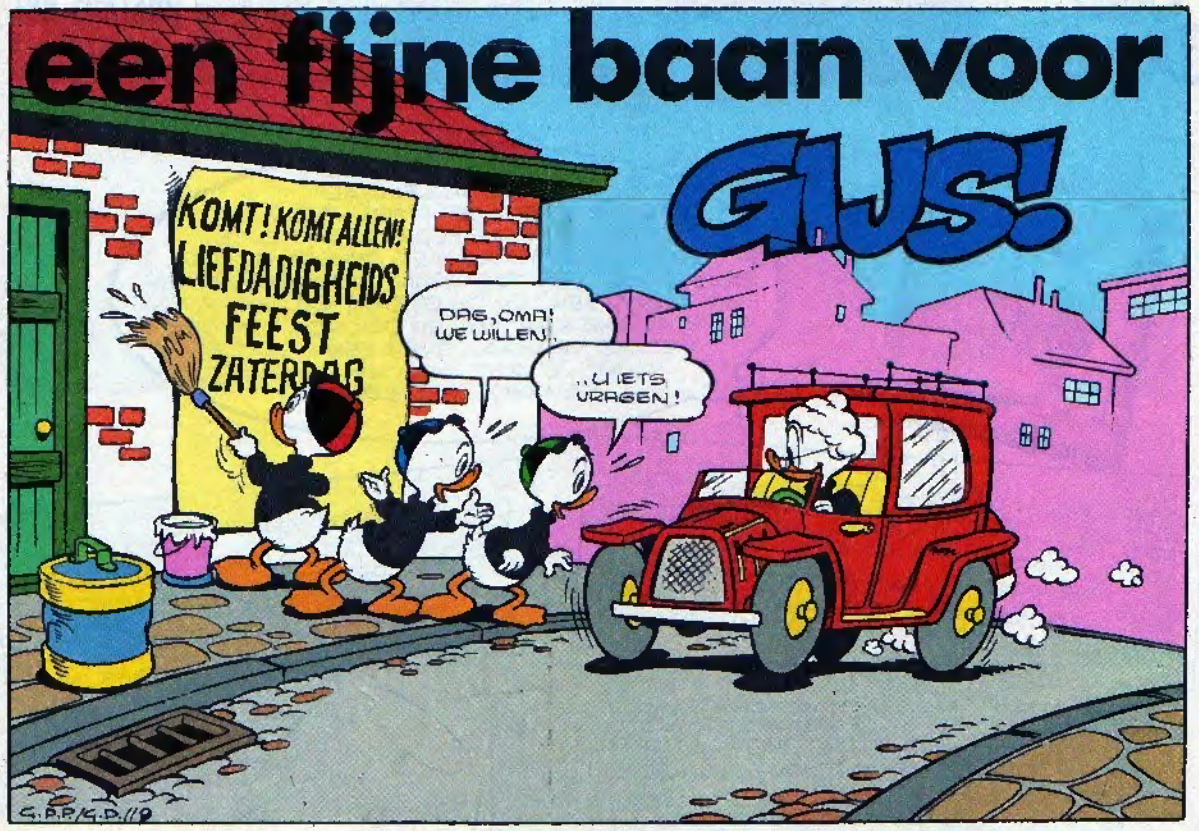

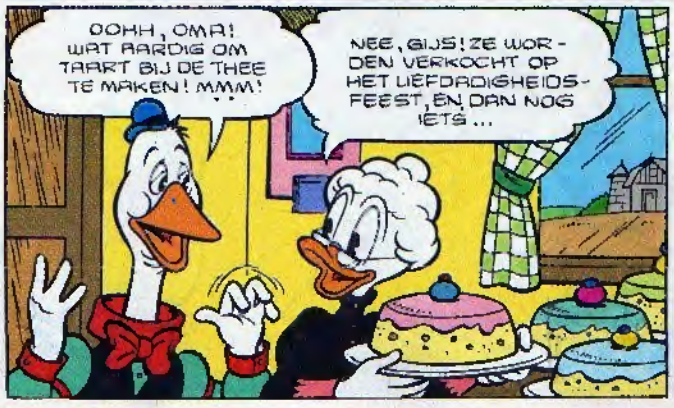

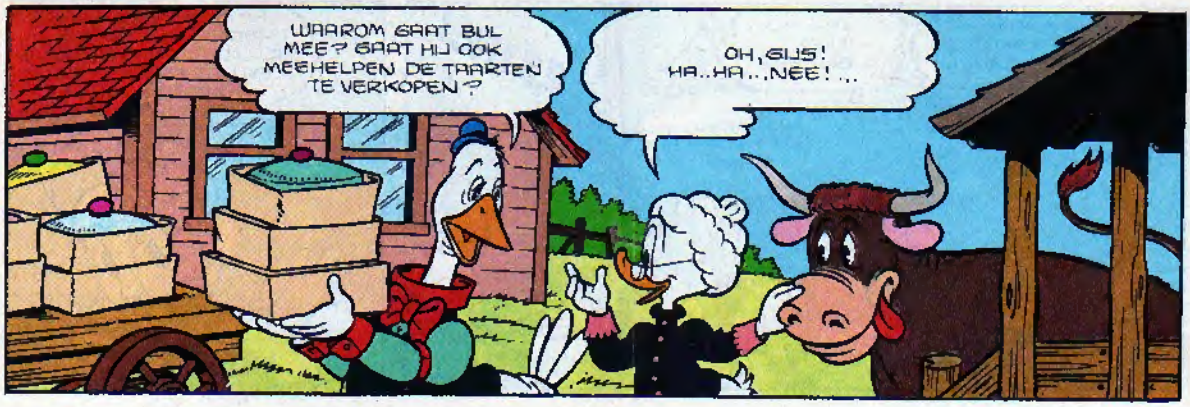
WAAROM GAAT BUL MEE? GAAT HIJ OOK MEEHELPEN DE TAARTEN TE VERKOPEN?
OH, GIJS! HA..HA..NEE!...

OP HET FEEST-TERREIN.
TJEEMPIE, DAT IS EEN GEWELDIG IDEE, OMA!
...EN TOEN DACHT IK, WAAROM KUNNEN DE MENSEN ZIJN GEWICHT NIET RADEN EN DAN EEN PRIJS WINNEN!

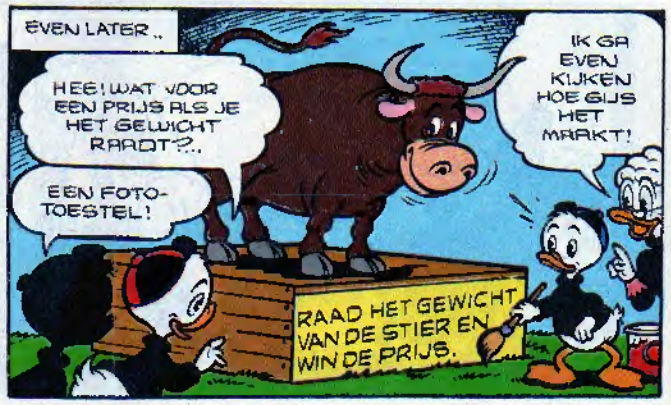
EVEN LATER..
HEE! WAT VOOR EEN PRIJS ALS JE HET GEWICHT RAADT?..
EEN FOTO-TOESTEL!
IK GA EVEN KIJKEN HOE GIJS HET MAAKT!
RAAD HET GEWICHT VAN DE STIER EN WIN DE PRIJS..

WEET JE ZEKER DAT JE EEN JAMTAART WILT KOPEN?

IK ZAL EVEN EEN STUKJE PROBEREN OF-IE WEL LEKKER IS! MMM...MMM... DAT SMAAKT NAAR MEER!

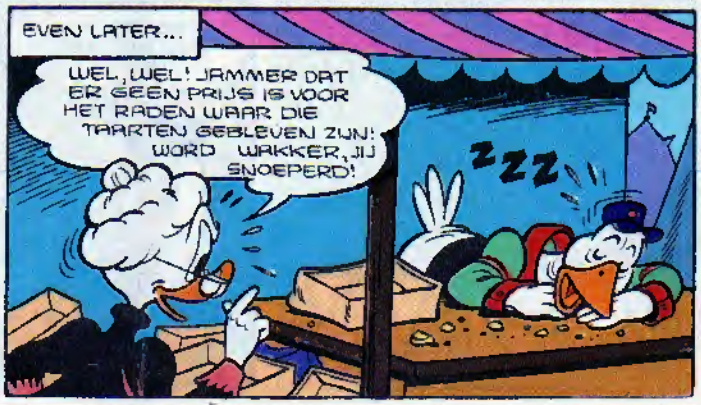
EVEN LATER...
WEL, WEL! JAMMER DAT ER GEEN PRIJS IS VOOR HET RADEN WAAR DIE TAARTEN GEBLEVEN ZIJN! WORD WAKKER, JIJ SNOEPERD!
ZZZ

SORRY, JON-GENS! JE KAN GIJS OOK NOOIT ALLEEN LATEN!
KAN HIJ NIET BIJ DE...
RRING!
..!KOP VAN JUT" STAAN, OMA?
HMM! DIE BEL MAAKT PRECIES HETZELFDE GELUID ALS M'N EETGONG EN DAT ZAL HEM WEL WAKKER HOUDEN! WE GEVEN HEM NOG EEN KANS!
RRING!
IS HET ETENSTIJD, OMA?
PAK EEN PRIJS .. EN BLIJF WAKKER!
MAAR TOCH...
IK WIL MIJN PRIJS, SLAAP-KOP!
DIT IS JE REINSTE OPLICHTERIJ.
IK EIS MIJN GELD TERUG! WAAR IS DE BAAS?
ZZZ
HET SPIJT ME, OMA'!
DAT ZOU IK DENKEN! JE KUNT OOK NIETS, LUI-AARD! GEEF BUL MAAR WAT WATER!
HIER BUL! WATER! JIJ HEBT MAAR HET MOOISTE BAANTJE! ETEN, DRINKEN EN SLAPEN!
!#!
OMA ZAL BIJ MET ME ZIJN!
RAAD HET GEWICHT VAN DE STIER EN WIN DE PRIJS.

KKRAAK!
HELP!
E..EEN DOLLE STIER!
IK ZIE DAT ER GEWELD IN UW LEVEN KOMT..HEEL GAUW!
BWAM!
HOE IS HET MOGE-LIJK! IK HAD GELIJK!
ZO IETS LEKKERS HEB IK NOG NOOIT GEPROEFD!
HEER-LIJK!
WAT IS DIT VOOR IETS?
KRRAAK!
BANG!
W-WAT GEBEURT ER!?!
H-HELP!
NIET ERVAN ETEN, JONGENS! MIJN OGEN GAAN ERVAN TRANEN!...

HELP! HELP! VANG DIE STIER!
H-HELP! IK HEB TOCH NIETS GEDAAN!?
OH, LIEVE HEMEL!! DAAR GAAT-IE!
GIJS, GIJS! IK MOET EEN BAANTJE VOOR JE VINDEN WAARIN JE GEEN KWAAD MEER KUNT DOEN!
IK HEB HET!
LATER...
RAAD HET GEWICHT VAN OMA'S BLUNDERENDE GIJS EN WIN EEN PRIJS!
ZZZ!
DIT IS ECHT EEN BAANTJE VOOR GIJS, VINDEN JULLIE OOK NIET?
NOU...
..EN OF..
..OMA! HA! HA!

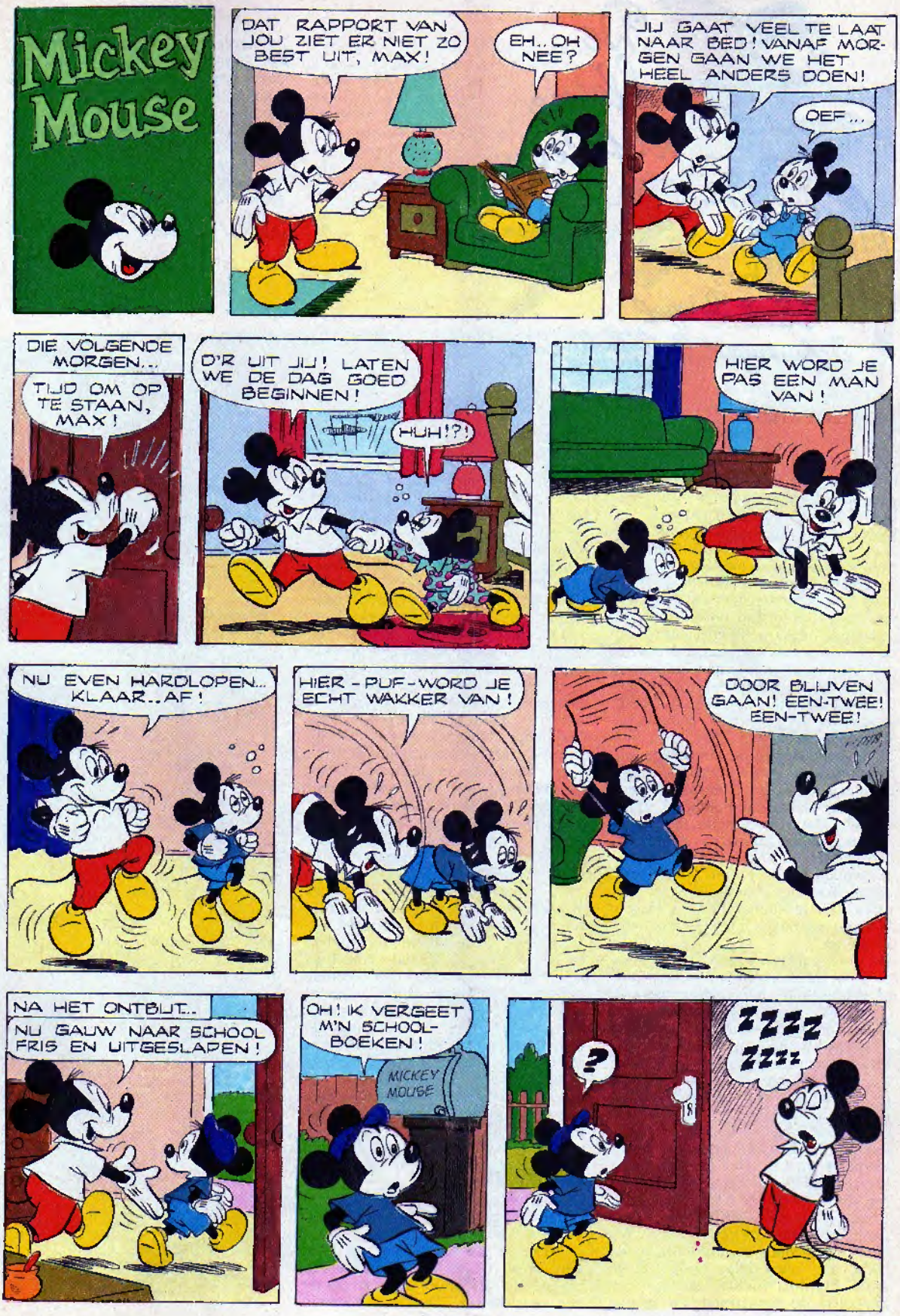
Mickey Mouse
DAT RAPPORT VAN JOU ZIET ER NIET ZO BEST UIT, MAX!
EH.. OH NEE?
JIJ GAAT VEEL TE LAAT NAAR BED! VANAF MORGEN GAAN WE HET HEEL ANDERS DOEN!
OEF...
DIE VOLGENDE MORGEN..
TIJD OM OP TE STAAN, MAX!
D'R UIT JIJ! LATEN WE DE DAG GOED BEGINNEN!
HUH!?!
HIER WORD JE PAS EEN MAN VAN!
NU EVEN HARDLOPEN... KLAAR..AF!
HIER - PUF - WORD JE ECHT WAKKER VAN!
DOOR BLIJVEN GAAN! EEN-TWEE! EEN-TWEE!
NA HET ONTBIJT..
NU GAUW NAAR SCHOOL FRIS EN UITGESLAPEN!
OH! IK VERGEET M'N SCHOOL-BOEKEN!
MICKEY MOUSE
?
ZZZZ ZZZZ

DE WENTELTRAP **DEEL 2**

Er kwam géén zeerover opdagen. En geen kaper en geen jutter. Niemand. De hele lange zwarte nacht niet. De Nooitlek lag lelijk vast in de zandbank. „Lekker hè, Toontje," zei Marinka. „Word je tenminste niet zeeziek."
Tergend langzaam schoof de sterrenhemel, als een zwart glas vol prikgaatjes, hoog boven hun hoofden voort. Tot eindelijk de ochtend aanbrak en de zon de nevels verdreef. Een meter of dertig voor hen lag een vlakke kust. Een eindeloze zandmassa, een woestijn, met hier en daar bosjes dor hout en verder niets, niemand, geen mens, geen beweging, geen huis, geen hut. Behalve natuurlijk de vuurtoren. Als een monster, een rechtop monster, een ellenlang idioot hoog misbaksel rees hij uit het vlakke zand omhoog. Vuurtoren? „Dat is niet pluis, dat ding," mompelden de matrozen. Ze namen hun pet af.
„W-wonen daar reuzen?" bibberde bange Toontje. „Natuurlijk," zei Marinka. „En ze kunnen heerlijk koken. Hutspot met bange jongetjes, daar zijn ze dol op."
De vier matrozen waren in het ondiepe water gesprongen en probeerden of zé de Nooitlek los konden trekken. „Een twee huup! Een twee huup!" Maar hun zeemanstaal hielp niet. Ze moesten wachten op de vloed en die kwam pas over een uurtje of vier weer opzetten. „Goed," zei de kleine kapitein. „Dan gaan wij in die tijd naar de vuurtoren." „Wàblief? Waar is dat goed voor?" wilden de matrozen weten. „Om het licht uit te draaien," zei de kleine kapitein. „Het knippert verkeerd. Omdat er niemand bij is natuurlijk. En zo lopen alle schepen hier vast 's nachts." De matrozen knikten. „Ga je gang," zeiden ze. „Wij blijven hier. Wij hebben al genoeg avonturen beleefd."
„Ikke niet!" riep dikke Druif. „Ik ga mee!" Marinka voelde best voor een huppeltje op het strand. Ze sprong alvast op een van de vlotten, want om naar het strand te waden daarvoor was het te diep. „Kom!" riep ze. „Jij ook, Toontje."
Maar bange Toontje hield zich vast aan de reling. „Ik wil niet!" Hij geloofde nog een beetje in reuzen. Maar de matrozen konden zo een onderkruipsel niet gebruiken bij hun werk. „Vort met jou, jammergarnaal!" riepen ze, en bange Toontje werd aan zijn broekje opgetild en op het vlot gepoot. Een harde afduw maakte zijn terugkeer onmogelijk. „Tot straks!" Ze roeiden met hun handen. De zee kabbelde vriendelijk, het strand was wit en droog en zacht. Maar de wind, de wind jammerde akelig in de dorre bosjes. Een heksengeluid. De roestige deur aan de voet van de toren stond half open. Daarachter begon een muffige stenen trap, een draaitrap, een duizeltrap, eindeloos hoog naar boven. „Blijf jij maar hier, Toontje," zei Marinka. „Dan kun je ons waarschuwen als er meneseneters komen." Bange Toontje zou nog liever boven uit de toren vallen. Hij volgde de anderen op hun hielen. Draaiend, duizelend, eindeloos hoog naar boven. „Wat een vreemde metselaars," zei dikke Druif. „Alles zit schots en scheef." De kleine kapitein zei niets. Hij liep voorop, langs de muur tastend in het halfduister. Maar op de eerste overloop was een groter lichtgat in de muur gemaakt. De zon scheen erdoor, en een bundel stralen viel op de muur er tegenover. Op gebeitelde letters. Een vreemd opschrift: „Betelgeuze, Betelgeuze, grootste van alle flonkerreuzen." „Hihi!" zei Marinka. Maar ze lachte niet.
Bange Toontje struikelde bijna van beverige bangheid. De tweede overloop. Wéér een opschrift: „Antares wordt roder, de schorpioen is een doder." „Wat zou het betekenen?" vroeg dikke Druif. „Ik geloof echt niet dat dit een vuurtoren is." De kleine kapitein zei niets en ze klommen zwijgend verder. Wentel-de-wentel ging de trap, steeds ongelijker, steeds ruwer, steeds slechter gemetseld. Het licht aan de top was verblindend. Een half open ruimte gaf uitzicht naar de zee. „Kijk eens!" riep Marinka. De kleine kapitein had het al gezien. Op de stenen vloer lagen de resten van een houtvuur. Verkoolde stukken van het dorre bosjeshout uit de woestijn beneden. „Mooie vuurtoren!" smaalde dikke

Druif. „M-m-menseneters...“ brabbelde bange Toontje. Ze staarden er zwijgend naar en in die stilte hoorden ze alle vier een dreunend geluid, dat van de voet van de toren naar boven galmde. De roestige deur was dichtgeslagen... En toen, vaag, hoorden ze de slepende tred van iemand die langzaam de trap begon te beklimmen. Zelfs Marinka werd witjes. Of was het soms een van de matrozen? Welnee. Die zouden roepen. Die zouden sneller lopen, die zouden... De voetstappen kwamen hoger en hoger. Er was geen plek, geen nis waar ze zich in zouden kunnen verstoppen... „Wee, wee, mannen der zee!“ galmde plotseling de stem van de naderende onbekende uit het trapgat. „Wij hebben u gevangen, voor de zeven zware gangen!“ „Nee!“ gilde bange Toontje. „Nee!“ „Dat rijmt op zee“, giechelde Marinka zenuwachtig...

Donald Duck de verborgen schat

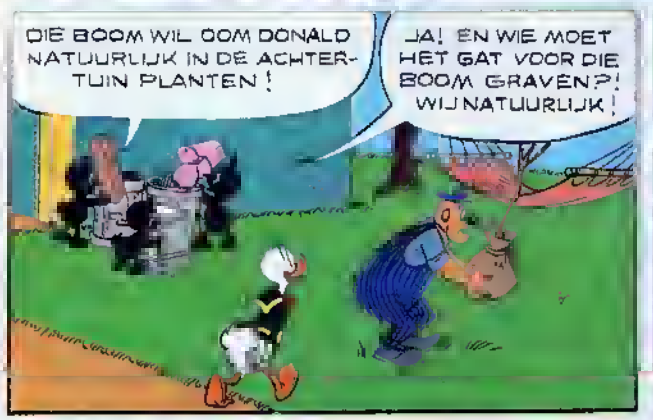

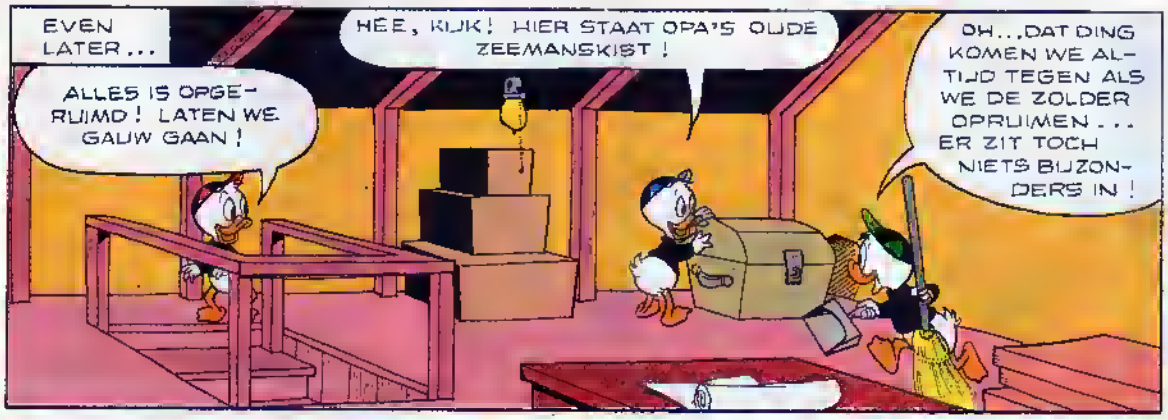
EVEN LATER ...
ALLES IS OPGE-RUIMD ! LATEN WE GAUW GAAN !
HEE, KIJK ! HIER STAAT OPA'S OUDE ZEEMANSKIST !
OH ... DAT DING KOMEN WE AL-TIJD TEGEN ALS WE DE ZOLDER OPRUIMEN ... ER ZIT TOCH NIETS BIJZON-DERS IN !

NOU JA, HET KAN GEEN KWAAD EEN KIJKJE IN DIE KIST TE NE-MEN ...

HEE ! MOET JE NOU EENS KIJKEN !
EEN KAART ! WAT GEK DAT WE DIE NOG NOOIT HEBBEN GEZIEN !

HET IS EEN KAART VAN EEN VERBOR-GEN SCHAT !
VAST BEGRAVEN OP EEN EILAND IN DE STILLE OCEAAN !

NEE, HOOR ! DE SCHAT IS IN ONZE ACHTER-TUIN BEGRAVEN ! KIJK ... HIER STAAT ONS HUIS ... EN DAAR IS DE SCHUUR ...
JA ... WE MOE-TEN BIJ DIE TWEE BOMEN GAAN GRAVEN !
X

'NS KIJKEN ... WE BEGINNEN BIJ DE ACHTERDEUR EN NEMEN ZES VOET-STAPPEN NAAR HET NOORDOOSTEN EN DAN ...
X

VIER STAPPEN IN DE RICHTING VAN DE RECHTER BOOM !
X

LATEN WE GAUW GAAN GRAVEN !
KOM MEE ! WAAR WACHTEN WE OP ?
WACHT 'NS EVEN, JONGENS . . . VOLGENS DEZE KAART LIGT DE SCHAT PRECIES IN HET MIDDEN VAN DE ACHTERTUIN BEGRAVEN, NIETWAAR ?
JA !
EN WAAR WIL OOM DONALD ZIJN BOOM PLANTEN ?
MIDDENIN DE ACHTER-TUIN, NATUURLIJK!
NU BEGRIJP IK HET ! HIJ HEEFT NATUURLIJK EEN NEPKAART VOOR ONS NEERGE-LEGD !
WE ZULLEN HEM 'NS GAUW VERTELLEN DAT ZIJN MOOIE PLANNETJE NIET DOORGAAT !
WACHT 'NS EVEN ! IK HEB EEN BETER IDEE !
REKEN MAAR DAT WE EEN SCHAT GAAN OPGRAVEN . . . PRECIES DE SCHAT DIE WIJ WILLEN HEBBEN !
REUZE IDEE !
DIT ZOU WEL EEN MOOIE SCHATKIST KUNNEN ZIJN !
NU SNEL NAAR BUITEN EN ONZE SCHAT BEGRA-
KIJK UIT DAT OOM DONALD JE NIET ZIET, HOOR !
EVEN LATER . . .
ZEG, OOM DONALD ! MOGEN WE UW SCHOP EN HOUWEEL LENEN?
NATUURLIJK, JONGENS . . . GA GERUST JULLIE GANG !

HA! HA! ZE TRAPPEN ERIN! ZE GAAN EEN MOOI GAT VOOR MIJN BOOM GRAVEN. WAT BEN IK TOCH SLIM!
WAT KRIJGEN WE NOU? ZE GAAN IN DE VOORTUIN GRAVEN! ZE HEBBEN DIE KAART VERKEERD BEGREPEN!
WACHT, JONGENS! EH .... GRAVEN JULLIE NIET OP DE VERKEERDE PLAATS?
WELNEE, OOM DONALD ... VOLGENS DEZE KAART MOET HIER EEN SCHAT BEGRAVEN LIGGEN!
JIPPIE! WE HEBBEN DE SCHAT GEVONDEN!
WAT ZOU ERIN ZITTEN?
SLIK!
KIJK EENS WAT EEN VERRASSING! EEN HANDSCHOEN EN EEN SLAGHOUT OM TE HONKBALLEN!
KOM, JONGENS! WE BEGINNEN METEEN TE SPELEN!
TOT ZIENS, OOM DONALD!
NIET GETREURD, OOM DONALD... HIER IS VOOR U OOK EEN KAART VAN EEN VERBORGEN SCHAT... DAN HEEFT U VANMIDDAG OOK WAT TE GRAVEN!
VOORUIT, JONGENS! NAAR HET SPEELVELD!
IK HEB ZO'N IDEE DAT DE JONGENS ME EEN STREEK HEBBEN GELEVERD!
uit

PLEZIER MET WINNIE DE POEH

Geschreven door
Renée van Utteren

Getekend
door
Henk Albers

Daar stapt Winnie de Poeh. Met zijn grote vriend Janneman Robinson. „Tumtiedeliedum. . .” zingt Winnie de Poeh. Hij denkt na over de volgende regel van zijn versje. Het valt niet mee om een rijmwoord te vinden. „Ahum. . .” kucht de beer. En dan weet hij het opeens. Op Tumtiedeliedum rijmt natuurlijk: „Ik ben reuze in mijn hum!” Ze komen op een open plek in het bos. Daar is Iejoor. Knorrie zit op zijn rug. Een bever staart verbaasd naar het ding dat Janneman Robinson in zijn hand heeft. Het is groot en paars. Winnie de Poeh heeft ondertussen het mandje dat hij in zijn poot hield neergezet. Hij haalt er een kleurig kleedje uit en spreidt dat uit op het gras. Dan vist hij een pot honing uit het mandje en een grote houten lepel. Hij schroeft het deksel van de pot af en ruikt eens aan de honing. „Mjam,” zegt Poeh. „Dat ruikt goed!” zegt Poeh. „Echte honing voor Poehberen! Eens proeven of het net zo goed smaakt!” En hij begint zowaar te smikkelen, zonder nog op de anderen te letten. „Hèhè,” zegt Janneman Robinson. „We gingen toch met z'n *allen* picknicken. En nou zit jij in je eentje te eten. Maar dát is niet netjes!” Een teddybeer kan niet zo best blozen, maar Poeh buigt wel zijn hoofd van schaamte en begint als een razende allerlei andere lekkere dingen uit het mandje te halen. Distelkoekjes voor Iejoor. Eikeltjes voor Knorrie. Boterhammen voor Janneman Robinson. De bever zit nog steeds te piekeren. „W-wat is dat, Janneman Robinson?” vraagt hij en wijst naar het grote paarse ding. Janneman Robinson lacht geheimzinnig. „Dat? Dat is een plupasol! En daar kan Poeh je een mooi verhaal over vertellen, nietwaar Poeh?”

„Een verhaal?! Toe Poeh, vertel eens!” roept Knorrie. „Jaaaaa, vertellen is móóóói!” zegt Iejoor droevig, maar zo praat hij nu eenmaal altijd. En Poeh begint. „Ahum, op een dag liep een beer, genaamd Poeh Beer, oftewel ikzelf door het gróóóóóóte bos.” „Het gróóóóte bos,” zucht Knorrie verrukt. „Wat zeg je dat mooi, Poeh!” „Ahum,” gaat Poeh verder. „Onder een grote boom in dat grote bos zag die dappere beer plotseling een PAARS ENG DING liggen!” „Brr! een paars eng ding!” De bever springt van schrik een paar passen achteruit. „Maar,” gaat Poeh verder met donderend stemgeluid, „Poeh beer was NIET BANG! Hij prikte eerst met een takje in het paarse enge ding en toen het niet bewoog, pakte hij het op en toen. . .” „Wat toen?” vraagt Iejoor. „Toen liet hij het weer vallen,” zegt Janneman Robinson. Want het paarse ding sprong FLOEPS uit elkaar en werd opeens veel groter! En de grote dappere Poeh Beer ging gauw zijn vriendje Janneman Robinson halen om naar het paarse enge ding te kijken. En Janneman Robinson zei: „Malle Poeh, da's toch helemaal geen ding om bang voor te zijn. Dat is een plupasol, een automatische.”

„En wat. . . is een plupasol,” vraagt Knorrie, want nou weet hij het nog niet. „Een plupasol,” zegt Poeh, „is geen paraplu, maar ook geen parasol. Je kunt hem in de herfst gebruiken om je te beschermen tegen de regen en de vallende blaadjes. In de winter beschermt-ie je tegen de sneeuw en de hagel. 's Zomers zorgt-ie dat de zon je niet helemaal verbrandt enne. . .”

„Als je gaat picknicken kun je hem zo neerzetten dat-ie je lekker tegen de wind beschut,” zegt Janneman Robinson en voegt de daad bij het woord. „Kijk de plupasol gaat vanzelf open als je aan dit kleine knopje komt!”

„En ik heb 'm toch maar gevonden, Janneman Robinson. En het was heel verstandig dat ik jou erbij haalde, want het had toch best een Paars Eng Ding kunnen zijn!” „Zo is het Poeh!” zegt Janneman Robinson lachend. „Kunnen we nu gaan eten?” vraagt Iejoor. „Ik heb zo'n honger.”

Dus gaan ze eten en natuurlijk eet de bever mee. Het wordt een fijne picknick.

O'MALLEY
en zijn makkers

HERRIE OM EEN HUIS

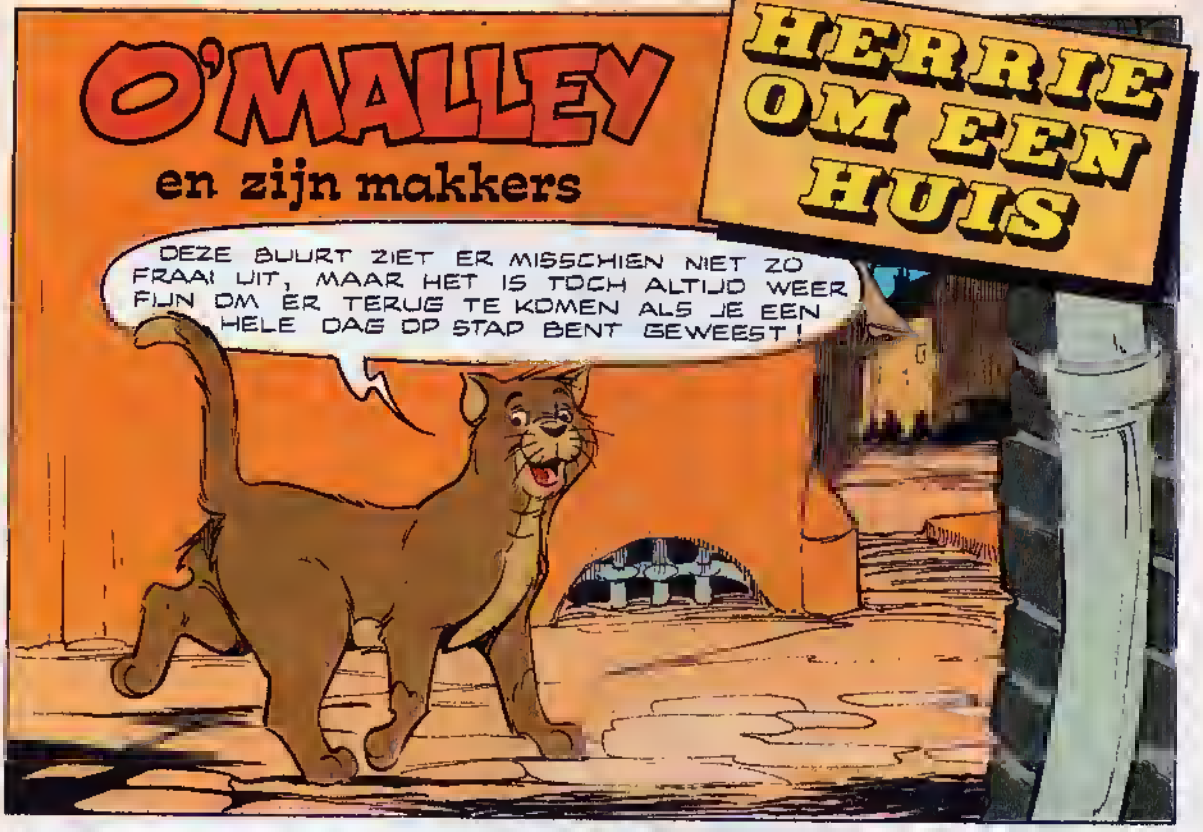

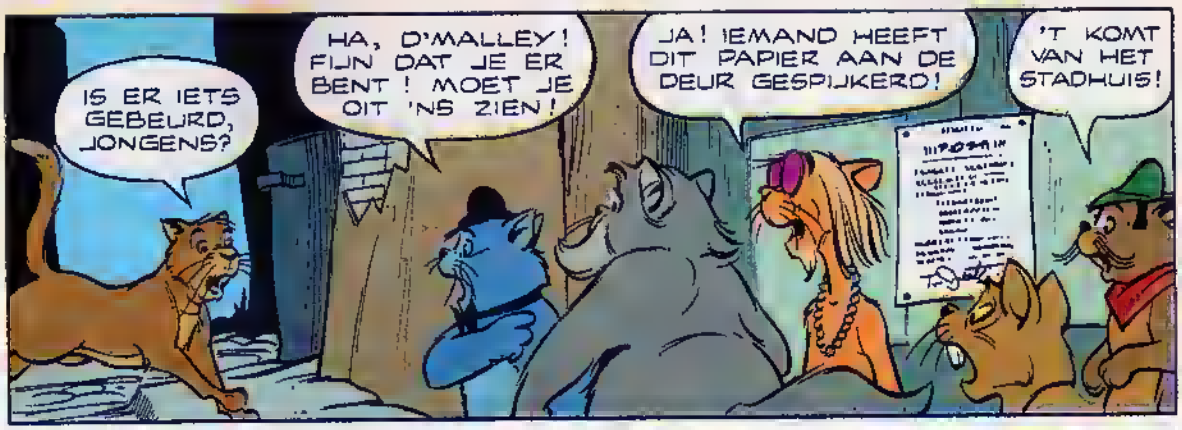
IS ER IETS GEBEURD, JONGENS?
HA, D'MALLEY! FIJN DAT JE ER BENT! MOET JE OIT 'NS ZIEN!
JA! IEMAND HEEFT DIT PAPIER AAN DE DEUR GESPIJKERD!
'T KOMT VAN HET STADHUIS!

WAT STAAT EROP?
ALLEMAAL MOEILIJKE WOORDEN, MAAR IK GELOOF DAT ONZE MEUBELS HET HUIS UIT MOETEN!

DE MEUBELS UIT HET HUIS?
HMMM!

JE HEBT GELIJK! WAT EEN NARE STREEK! ER STAAT DAT WE ONS HUIS MOETEN ONTRUIMEN!

JE BEDOELT DAT WIJ EN ONZE MEUBELS WEG MOETEN?
PRECIES! ONS HUIS IS ONBEWOONBAAR VERKLAARD! WE MOETEN OVER EEN WEEK VERHUIZEN!

VERHUIZEN? UIT ONS HUIS? ONMOGELIJK!
DENK EENS AAN DIE JOFELE TIJD DIE WE HIER HEBBEN GEHAD!

DAT KUNNEN ZE ONS NIET AANDOEN!
ABSOLUUT NIET!
HET SPIJT ME, JONGENS! MAAR DAT KUNNEN ZE WEL!

HET IS TE OUD EN TE VERVALLEN! DE MENSEN VAN HET STADHUIS VINDEN HET GEVAARLIJK EN DAAROM GAAN ZE HET AFBREKEN!
OUD EN VERVALLEN? DIT HUIS IS ZO STEVIG ALS EEN...
PAT! PAT!
KRRAK!
...ROTS!?
EH... MISSCHIEN HEEFT ONS HUIS TOCH WEL EEN KLEINE OPKNAPBEURT NODIG!
OPKNAPPEN? MOETEN WE DAN OOK DE VERF AFKRABBEN EN ZO?
WELJA... MAAR EERST KRABBEN WE ONSZELF!
ALS WE 'T HUIS FLINK OPKNAPPEN, MOGEN WE ER MISSCHIEN BLIJVEN WONEN!
DAT WORDT AANPOTEN! WANNEER BEGINNEN WE?
NU METEEN! WE HEBBEN EEN WEEK DE TIJD!
OUS...
(ZUCHT!) TIMMEREN IS NU NIET PRECIES M'N STERKSTE KANT GELOOF IK!
HET VALT NIET MEE, HOOR! IK BEN NIET IN DE WIEG GELEGD VOOR GLAZENWASSER!
BENG! BENG!

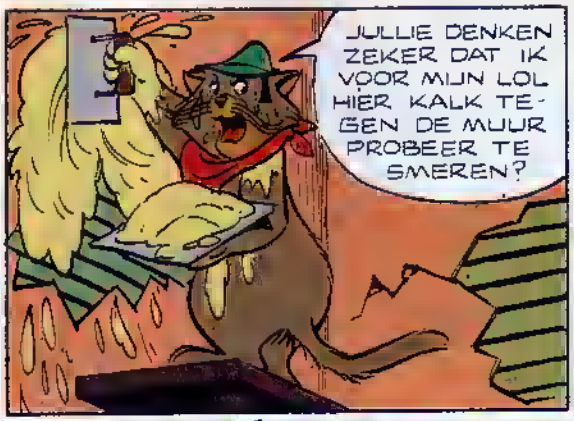
JULLIE DENKEN ZEKER DAT IK VOOR MIJN LOL HIER KALK TEGEN DE MUUR PROBEER TE SMEREN?

DIE VERDRAAIDE SPIJKER WIL NIET ! WIE NIET HOREN WIL, MOET MAAR VOELEN!
BENGS!

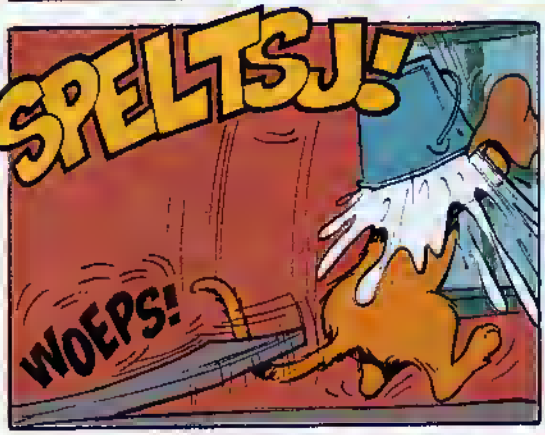
SPELTSJ!
WOEPS!

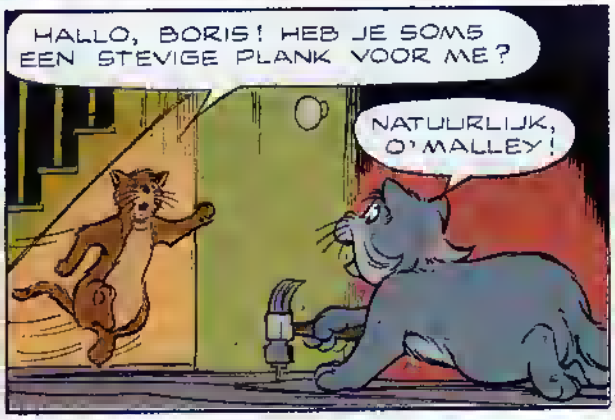
HALLO, BORIS! HEB JE SOMS EEN STEVIGE PLANK VOOR ME?
NATUURLIJK, O'MALLEY!

WAT DACHT JE VAN DEZE PLANK?
NEE! DIE NIET!
KKRAK!

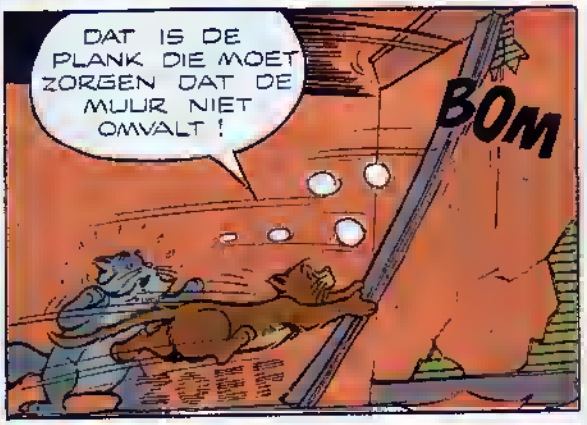
DAT IS DE PLANK DIE MOET ZORGEN DAT DE MUUR NIET OMVALT!
BOM

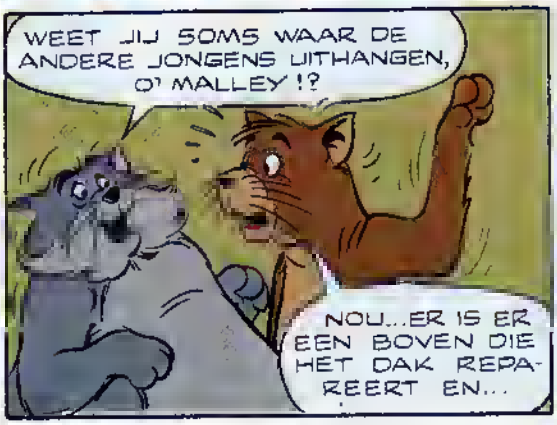
WEET JIJ SOMS WAAR DE ANDERE JONGENS UITHANGEN, O' MALLEY!?
NOU...ER IS ER EEN BOVEN DIE HET DAK REPAREERT EN...

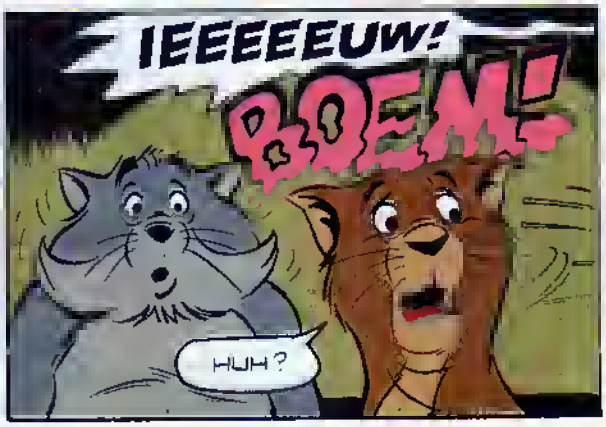
IEEEEEUW!
BOEM!
HUH?

IK BEDOEL HIJ WAS BOVEN!
IK GELOOF DAT-IE ZICH IN DE KELDER BETER THUISVOELT!
BOINK! BOINK! BOINK!
LATER...
IK KAN GEEN SPIJKER MEER ZIEN!
IK GELOOF DAT IK WEL EEN MILJOEN RAMEN HEB GELAPT!
KALK... BAH!
IK BEN ZO UITGEPUT DAT IK ZELFS GEEN NOOT MEER KAN BLAZEN!
KOP OP, JONGENS! WE HEBBEN NOG ZES DAGEN OM DE ZAAK OP TE KNAPPEN!
JE MAAKT ZEKER EEN GRAPJE!
WE HEBBEN NOG ZES DAGEN OM DRIE VERDIEPINGEN, EEN KELDER, 'N ZOLDER EN NOG ZO'N ACHTTIEN KAMERS OP TE KNAPPEN!
NIET ZO GAUW DE MOED OPGEVEN, JONGENS! TENSLOTTE KRIJG JE ER STERKE SPIEREN VAN...
AUWWW! M'N RUG!!
KRRAK!

(KREUN!) IK MOET ER NIET AAN DENKEN DAT WE NOG ZES DAGEN MOETEN PLOETEREN...ZZZZZZ...
DE VOLGENDE OCHTEND BEGINT O'MALLEY WEER MET FRISSE MOED...
KLING!
BOEM! BOEM!
OPSTAAN, JONGENS! AAN DE SLAG!
KREUN!
ARGH!
WEG-WEZEN!
KALM, JONGENS! IK WEET DAT HET NIET MEEVALT!
OH! OH!
KRAK
IEEEUW!
KRRATS!
W-WAT IS ER GEBEURD?
NIETS BIJ-ZONDERS! DE TRAP IS ALLEEN IN ELKAAR GESTORT!
KIJK WEL UIT, VOORDAT JULLIE DE TRAP AFLOPEN, JONGENS!
ONDANKS ALLE TEGENSLAG WORDT DE TRAP WEER GEREPAREERD...
WAAR KOMEN DIE BALKEN VANDAAN WAARMEE JE DE TRAP HEBT GESTUT, BORIS?
OH, UIT DE KELDER!

MAAR DIE BALKEN WAREN NODIG OM DE BENEDENVLOER TE ONDERSTEUNEN! ALS IEMAND BINNENKOMT, GAAT-IE MET VLOER EN AL NAAR DE KELDER.
MAAK JE NIET BEZORGD! WE HEBBEN DE VOORDEUR OP SLOT GEDAAN!
ALS DAT MAAR GOED GAAT!
LUKT HET NOGAL, LUIGI?
GEWELDIG! HET KALKEN GAAT NU VEEL GEMAKKELIJKER!
DIE SLIMMERD HEEFT DE HELE DEUR MEEGEKALKT!
O SOLO MIAUW!
IK HEB NOG NOOIT ZULKE SCHONE RAMEN GEZIEN, OUWE JONGEN!
BEDANKT! IK HEB OOK REUZE M'N BEST GEDAAN!
IK HEB ZELFS HET GLAS UIT DE RAMEN GEPOETST!
EINDELIJK...
HET IS ZOVER! VANDAAG KOMT DE MAN DIE HET HUIS MOET BEKIJKEN OF HET NOG LANGER BEWOOND MAG WORDEN!
OEF.. IK KAN GEEN POOT MEER VERZETTEN... WAT BEN IK MOE!
HEE! DAAR KOMT-IE! DIE IS ER VROEG BIJ!

SNEL NOG WAT ROMMEL OPRUIMEN! HET MOET ER HIER NETJES UITZIEN!
WAT DOEN WE MET DIT GAT IN DE VLOER? VROEGER STOND ER EEN KIST OVERHEEN!
OH...IK HAD HÉT HOUT NODIG OM HET DAK TE RE-PAREREN!
DAN MOETEN WE ER GAUW IETS ANDERS OVERHEEN ZETTEN!
DE PIANO IS GROOT GENOEG!
KNARS! PIEP!
OEF!
MPF!
PUF!
KRRAK!
HIJ ZAKT DOOR DE VLOER! WAT MOETEN WE DOEN?
KRRATS!
KRR-KRAK!
KLANG!

NOU...DIE IS ER WEL GEWEEST!
NA DIT KUNNEN WE ONS HUIS WEL VERDER VERGETEN!

NIKS TE ZIEN!
EN WAAR IS DIE MAN VAN HET STADHUIS GEBLEVEN?
OEF! DIE PIANO IS HELEMAAL IN DE KELDER TERECHT GEKOMEN!

H-HOE KAN DAT NOU? D-DE PIANO SPEELT!
DAT DING IS BEHEKST!
PLINK!
PLONKERDEPLINK!

DAAR MOET IK MEER VAN WETEN! DIE PIANO KAN NIET UIT ZICHZELF SPELEN!

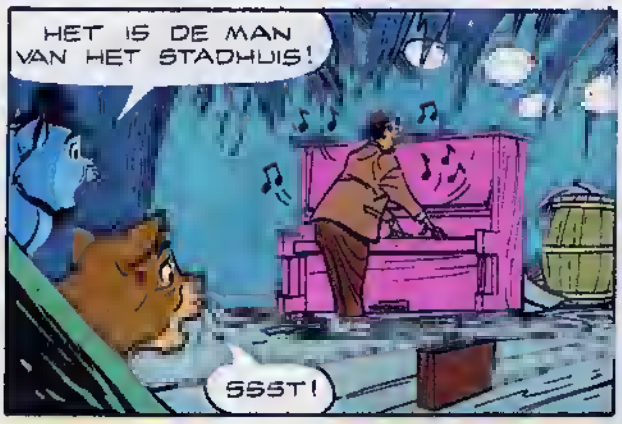
HET IS DE MAN VAN HET STADHUIS!
SSST!

ONGELOOFLIJK! DIE OUWE PIANO HEEFT DE VAL OVERLEEFD! ZO WORDEN ZE NIET MEER GEMAAKT TEGENWOORDIG!

DIT DOET ME DENKEN AAN DE TIJD DAT IK NOG BARPIANIST WAS! WAT EEN HEERLIJKE TIJD WAS DAT!

NEE MAAR, DAT KLINKT GOED!
GEWELDIG!
DIE VENT LIJKT ME WEL GESCHIKT, JONGENS!

ACH..WAS IK MAAR MUZIKANT GE-WORDEN! DAT IS TOCH VEEL LEUKER DAN NAAR OUDE HUIZEN KIJKEN!
TOET!
DO-NK
HOEMPA! HOEMPA!
BLAH!
PLONK! PLONK!
NU IK ER NOG 'NS OVER NADENK... IK KAN HET NOG STEEDS WORDEN!
DUS...
EN ZO MOGEN WE IN ONS HUIS BLIJVEN WONEN OMDAT DE MENEER VAN 'T STADHUIS ZO GEK OP MUZIEK IS!
ÉÉN DING IS ZEKER! ALS ONS HUIS MET DEZE HERRIE NOG NIET INSTORT, KAN HET NOG WEL TE-GEN 'N STOOTJE!
BOEM! BOEM!
HET SWINGT DE PAN UIT, HOOR!
KLENGS!
BLAAA!
NOU EN OF!
dil

ALBERT RUE

wouter

kabouter

VLUG JONGENS! PAK JE GEREED SCHAP!
IEDER NEEMT EEN BOOMTAK VOOR Z'N REKENING
JULLIE WETEN HET: ZOVEEL MOGELIJK BLAADJES VAN DE BOMEN HALEN!
ALLE KABOUTERS KWAMEN UIT HUN HUISJES EN HAASTTEN ZICH NAAR DE BOMEN...
IEDEREEN HIELP MEE OM DE BLAADJES VAN DE BOMEN TE HALEN...
TOEN VERZAMELDEN ZE DE BLADEREN EN BRACHTEN ZE NAAR DE BIBBERENDE DIEREN...
DE VOGELS BOUWDEN SNEL EEN WARM NEST VAN BLADEREN...
ZE BRACHTEN BLAADJES NAAR DE KONIJNEN DIE METEEN TUSSEN DE BLADERVACHT INSLAAP VIELEN..
DE DRIE SMEEUWKABOUTERS WAREN REUZE TEVREDEN... DE DIEREN IN HET BOS ZOUDEN DEZE WINTER GEEN KOU MEER LIJDEN!
OOK HET VELDMUISJE MAAKTE EEN HEERLIJK BEDJE VAN WARME ZACHTE BLADEREN...
TROTS GINGEN ZE WEER TERUG..
ZO ZIE JE MAAR DAT GEDROOGDE BLADEREN GOED VAN PAS KUNNEN KOMEN!
NOU MOE! IK DACHT NOG WEL DAT HET HIER WARM GENOEG WAS.. MOET JE HEM ZIEN...
HI... HI!
ZZZ
uit

PIPO de

TEKST: Wim Meuldijk
TEKENINGEN: Jan van der Voo

Slaapridder

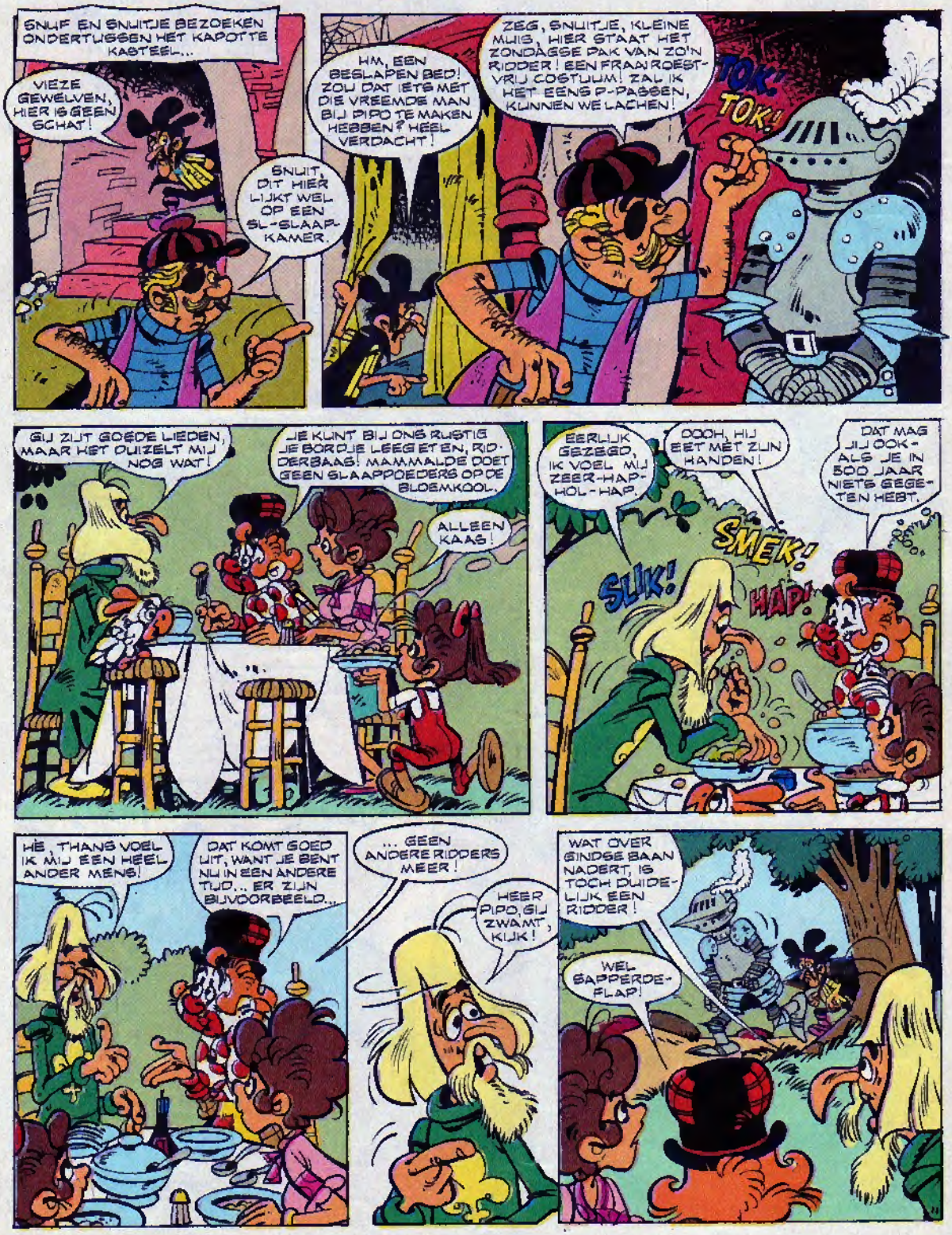

WORDT VERVOLGD

Weekblad
Donald Duck
Een uitgave van
Oberon bv
uitgeverij voor jeugd en sport
Nassauplein 3, Haarlem;
tel. 023-31.92.00

Losse nummers 60 cent; verkrijgbaar bij kiosk, boekhandel, supermarkt en warenhuis.

Abonnementen 45 cent per week of f 5,85 per kwartaal (13 weken). Prijzen en condities buiten Nederland en België worden op aanvraag verstrekt.

Betalingen Wie het blad per post ontvangt, krijgt voor de betaling een stortings/acceptgirokaart toegestuurd. Komt het blad via de bladenman/wederverkoper, dan kan de betaling (per week, maand of kwartaal) met hem worden geregeld.

Inlichtingen enz. Voor postabonnees: Afdeling Postabonnementen Donald Duck, postbus 299, Haarlem; telefoon 023-31.92.00. Voor abonnees die het blad via de bladenman/wederverkoper ontvangen: Donald Duck, postbus 497, Amsterdam; telefoon 020-72.97.85.

Adreswijzigingen Drie weken tevoren opgeven aan Afdeling Postabonnementen (zie Inlichtingen) of aan de bladenman/wederverkoper.

Advertenties Admedia N.V., postbus 7902, Amsterdam; telefoon 020-44.37.44.

Verdeler voor België N.V. Tijdschriften Uitgevers Maatschappij. Van Schoonbekestraat 34-38, 2000 Antwerpen; telefoon 02-38.23.80; postrekening nr. 83.405. Prijs per nummer 8 F. Verkrijgbaar bij de verkopers en in de boek- en dagbladhandel.

Agency for Canada Dutch Magazine and Book Import Cy., Whitby.

© 1972 Walt Disney Productions